

แตกต่างกัน แต่ไม่เดียว วดาย

โดย จูเลียน เทนนี่ โดแมน
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

กริงงงง! เสียงกริ่งเล็กเรียนเมื่อเมแกนอยู่ในโรงเรียนมัธยม เธอสับเปลี่ยนไปเรียนในคาบเรียนหลากหลายระหว่างวัน และมีสิ่งต่างๆ ที่ต้องเรียนรู้ **มากมาย** เมแกนดีใจที่คาบเรียนสุดท้ายของเธอเป็นเวลาสำหรับทบทวนบทเรียน นั่นหมายความว่าเธอสามารถเริ่มทำการบ้านได้

เมแกนนั่งลงที่โต๊ะว่าง เด็กชายชื่อเบนเนตต์เดินเข้ามาหาเธอ

“เฮ้ เมแกน เธอเป็นมอรมอนใช่ไหม?”

“นั่นเป็นสมาชิกศาสนจักรของ

พระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้าย” เมแกนตอบ

“แล้วเธอคิดว่าโจเซฟ สมิทเขียนพระคัมภีร์มอรมอนหรืออะไรทำนองนั้นใช่ไหม?” เบนเนตต์ถาม

เมแกนสวดอ้อนวอนอย่างรวดเร็วและเงิบๆ เพื่อทราบวิธีที่จะตอบคำถามนั้น “เขา **แปล** พระคัมภีร์มอรมอน” เธอพูด “พระเจ้าเป็นเจ้าของทรงเรียกเขาว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ที่จะช่วยนำศาสนจักรของพระคริสต์กลับมา”

เบนเนตต์ย่นจมูก “บ้าไปแล้ว” เขาพูด เขาหัวเราะแล้วเดินจากไป

เมแกนรู้สึกหน้าร้อนผ่าว เธอจึงไปที่หนังสือของเธอ

“เฮ้ เมแกน”

อะไรอีก? เมแกนเงยหน้าขึ้นมอง

“โอ้ สว่าสตี ทัก”

“ขอโทษเรื่องเบนเนตต์ด้วยนะ” ทักพูด เขานั่งลงตรงข้ามกับเธอ “สิ่งที่เธอพูดฟังดูสำคัญสำหรับเธอนะ”

“ขอบคุณนะ” เมแกนกล่าว “มันก็สำคัญจริงๆ นั่นแหละ”

“ฉันว่าฉันรู้ว่าเธอรู้สึกอย่างไร” ทักพูด “ฉันเป็นคนเดียวที่นับถือศาสนาฮินดูในโรงเรียน มันยากเมื่อผู้คนไม่พยายามเข้าใจความเชื่อของเธอ”

บางครั้งเมแกนรู้สึกเหงาเนื่องจากเธอเป็นสมาชิกเพียงคนเดียวของศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งวิสุทธิชนยุคสุดท้ายที่โรงเรียน แต่เธอไม่เคยคิดว่า

เด็กคนอื่นๆ จะรู้สึกแบบนั้นเหมือนกัน

“คุณพ่อคุณแม่ของฉันบอกว่าเมื่อมีคนใจร้ายกับเรา นั่นเป็นเพราะพวกเขาไม่รู้สึกละมีความสุขภายใน” เมแกนพูด เธอหมุนดินสอรอบๆ นิ้วของเธอ “ฉันสงสัยว่าเบนเนตต์รู้สึกเศร้าหรือเปล่า หรือรู้สึกโดดเดี่ยวกันนะ”

ทักเอียงศีรษะของเขา “ฉันพนันได้เลยว่าเธอพูดถูก บางทีเขาอาจแค่ต้องการเพื่อน”

เมแกนยิ้มออกมา “เขาอาจต้องการเพื่อนถึงสองคนก็ได้!”

วันรุ่งขึ้นในเวลาเรียน เมแกนและทักเห็นเบนเนตต์นั่งอยู่คนเดียวที่โต๊ะ

“สว่าสตี เบนเนตต์” ทักพูด เบนเนตต์ดูประหลาดใจ “สว่าสตี”

“นายอ่านวิชาอะไรอยู่หรือ?”

เมแกนถามพลางนั่งลงบนเก้าอี้

“ประวัติศาสตร์นะ”

“ทีวีเพื่อสอบพรุ่งนี้หรือ?” ทักก็มานั่งด้วย

“ใช่” เบนเนตต์พูด

“มีเรื่องที่ต้องจำเยอะแยะไปหมดเลย” ทักกล่าว เบนเนตต์พยักหน้า

“เราผลัดกันตอบคำถามก็ได้”

เมแกนเปิดหนังสือประวัติศาสตร์ของเธอ พวกเขาผลัดกันถามและ

ตอบจนกระทั่งเสียงกริ่งดังขึ้น

“เฮ้ เมแกน ฉันขอโทษเรื่องเมื่อวานด้วยนะ” เบนเนตต์พูดขณะที่พวกเขาขึ้น “ฉันได้ยินบางอย่าง

เกี่ยวกับศาสนจักรของเธอ และแค่สงสัยนะ” เขาย้ำเข้าไปมา “ฉันเชื่อในสิ่งที่แตกต่าง แต่ฉันควรจะทำตัวดีกว่านี้”

เมแกนยิ้ม “ขอใจนะ ศาสนจักรของฉันมีความสำคัญกับฉัน แต่ก็ไม่เห็นเป็นไรเลยถ้าเราเชื่อในสิ่งที่แตกต่างกัน”

“ฉันคิดว่าเราเป็นกลุ่มอ่านหนังสือที่ตินะ แม้ว่าเราจะมีความเชื่อต่างกัน” ทักกล่าว

เบนเนตต์ยิ้ม “ฉันด้วย และฉันคิดว่าเราจะทำได้ดีในการสอบนั้นนะ” ●

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา

บางครั้งการเป็นสมาชิก
ของศาสนจักรเพียง
คนเดียวก็เหงา

ภาพประกอบโดย มาร์ก ไบรอัน

